

Gel Eylediler

– sagir · 25 Aralık 2016

GEL EYLEDİLER

Âlem-i vücudu seyran ederken,
Hayret vadisinden gel eylediler.
Akıl sultanıyla fikir güderken,
Aşkın sarayından el eylediler.

Sihirli bir bad-ı saba nefesi,
Kaldırdı gözümden her türlü sisi,
Zümrüt tepelerde huzur bestesi,
Muhabbet bağını gül eylediler.

Bağ-ı gülistanda açılmış güller,
Nağmeden nağmeye geçer bülbüller,
Bir koyu sohbeta dalmış gönüller
Hoşgörü burcunu yol eylediler.

Asuman-ı ruha tuttum feneri,
Burada bilginin yok bir hüneri,
Âciz kaldı idrak mumunun ferî,
Esrar perdesini şal eylediler.

Âlem içre âlem, iç içe girmiş,
Dört bir yanı sis bulutu çevirmiş,
Benlik ihlâs kalesini devirmiş,
Şüphe denizinde sal eylediler.

Nefis şatosunda hile pazarı,
Düzenbazlık üzre atarlar zarı,
Zarardır burada herkesin kârı,
Ahmaklık zarfına pul eylediler.

Aşkın kapısından girdim içeri
Dediler ey âşık gel hele beri,
İşte sana ezel-ebet rehberi

Tevhit kalesinde kal eylediler.

İbrahim Sağır